

GORICA

(Večerno izdanje.)

Uredništvo in upravlništvo se nahajata v „Narodni tiskarni“, ulica Vetturini h. št. 9.

Dopise je nasloviti na uredništvo, oglase in naročnine pa na upravlništvo „Gorice“. Oglasi se računijo po peti vrstah in sicer ako se tiskajo 1-krat po 12 vin., 2-krat po 10 vin., 3-krat po 8 vin. Ako se večkrat tiskajo, računijo se po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik Josip Marušič.

Tiska „Narodna tiskarna“ (odgov. J. Marušič).

Novi politični viri.

Z dežele. (Konec.)

Seveda bi morali vprašati: kaj pa ima pri tem Avstro-Ogerska, čemu potuje grof Lambsdorff tudi na Dunaj? Čemu v Budimpešto? No, odgovor je lahak. Rusija ve, da je Avstro-Ogerska po ogromni večini svojega prebivalstva slovanska država ter da se srečujejo koristi prebivalstva te države z onimi ostalih Slovanov. Rusija hoče za korak dalje v vršenju svoje historične misije in to pot sporazumno s habsburško monarhijo, s katero je l. 1897 sklenila dogovor o varovanju dosedanjega stanja na Balkanu. Danes pa gre Rusija gotovo še za jeden korak dalje t. j. ona hoče svoje odnose do Avstro-Ogerske še razširiti v prijateljskem smislu. K staremu balkanskemu vprašanju je nastopilo v novem času še albansko vprašanje.

V Rusiji vedo, da obstoji v Italiji neka politična struja, katera — četudi ne proti volji kralja in vlade — vodi panitalijansko politiko na mejah Balkana in na jugu avstro-ogerske monarhije na svojo roko in na škodo južno-avstrijskih Slovanov.

Proti tej izvestni struji, ki nastopa povsodi v Slovanom sovražnem smislu mora Rusija, ako jej je resno na usodi Slovanov i naše monarhije odpreti političen kurs, ki bode onemogočil nasprotne spletke. Vsled tega ni izključeno, da bode igrala tudi ta zadeva svojo vlogo v misli grofa Lambsdorffa na Dunaju. Balkansko uprašanje je zopet čvrsto na dnevnem redu, a ker je z njegovo rešitvijo pretesno spojeno tudi južnoslovansko vprašanje naše države, zaradi tega ni mogoče urediti jednega ne da bi se jemalo ozir tudi na drugo. Grof Lambsdorff se bode pogovarjal z našim vnanjim ministrom. Grofom Goluchowskem.

Pri tej priliki bode govora tudi o Hrvatski in Dalmaciji in sploh o našem jugu. Politika grofa Goluchowskega je znana, namreč da je taka, ki teži k — Berlinu. Ako grof Lambsdorff, — neglede na to, da je nositelj želj in volje svojega vladarja, — ni po svojem notranjem mišljenju to, kar kaže njegovo ime, namreč Nemec, tedaj bode položaj grofa Goluchowskega v pogovoru z njim težek in to zaradi skupnega pravca

njegove politike naše monarhije. Grof Goluchowski ve, da je volja Rusije, v hiši slovanski narediti konečno red in vsa slovanska plemena pod varnim krovom obraniti pred njihovimi smrtnimi sovražniki. Ta volje Rusije pa je z dosedanjio politiko grofa Goluchowskega baš v popolnem nasprotju, katero izgledati utegnejo sedaj, v trenutku nevarnosti in hudih preskušanj v naši državi k večjemu gospodarski oziri — v očigled postopanju Nemčije. Nemški carinski tarif nahaja torej Rusijo in Avstrijo združeni proti sebi.

Vse to so torej stvari, ki odpirajo za nas Slovane nove politične vire in ki kažejo, da se bliža z elementarno silo čas, ko pridemo tudi Slovani na vrsto.

V Berlinu do zadnjega trenutka nekako niso izvedeli o potovanju grofa Lambsdorffa, a zdaj poudarjajo, da to potovanje prav nič ne škoduje nemški politiki v Orijentu, marveč da je nemški upliv v Carigradu danes močnejši nego je bil kdaj poprej.

Nameni Nemčije so znani, dasi po vsej pravici ona nima prav ničesar iskati mej — Slovani. Res je, da se Turčija nekako naslanja na intrigantno Nemčijo in da bode porta skušala na vse načine izkoristiti navidežno prijateljstvo nemškega cesarja do sultana, — ali to Rusije ne bode zadrževalo da prisili Turčijo do reform in da na koncu vseh koncev odtrga Macedonijo od gnjilega telesa Turčije.

Značilne v tem novem toku se nam zdé se te-le poteze. Meseca marca, kakor rečeno se snidejo naš cesar, nemški cesar in rumunski kralj. Poslednji je odločno nemškega mišljenja. Pri tem sestanku se bode brez dvoma razpravljala vztočna politika in kar je z njo v zvezi. Nedavno je bil rumunski kralj tudi gost bolgarskega kneza in poslednji je nemškega pokoljenja in mišljenja, kar že dokazuje s protežiranjem nemškega življa v Bolgariji.

Veliki in idealno lepi so načrti Rusije, idealen v slovanskem smislu utegne biti tudi namen Lambsdorffovega potovanja, — ali s prstom bi se že lahko pokazalo na osebe, ki so nevarne visoki misiji mogočne Rusije in na te osebe bi Rusija storila prav, da je nad vse — pozorna.

vzame kar seboj domov. — Ni se genila od svoje šivalne mize; kajti imela je vedno toliko naročenega dela, da ni mogla od doma; in ko je prišel kdo kaj naročiti, ali se kaj pogovoriti, se jej niti vstati ni dalo. Pogostoma pa se je ozirala tje k nasprotni steni, kjer je viselo ogledalo, in strašila jo je misel, da vidoma izgublja lepoto. Šteli so jo za najlepšo devo v K.; a zdaj — kot bi ta lepota izginjala iz tajnih muk.

Njene bridkostne, zmočene molitve so prosile Boga odpuščanja, ali vendar jej ni zginila bridkost in glodajoča žalost, ampak se izraževala v vsej njeni zunanjosti. Njena nesreča ni bila več skrivnost. In ko po novih dveh listih ni bilo odgovora s Pruskega, vzbudilo se je v njej tužno prepričanje, da se lepi, gosposki Prusak ni vrnil več iz vojne, ampak je padel. Izpolnilo se je pač — kakor je bil onkrat prerokoval!...

In pri teh mislih je bilo Ivanki vse eno: da jo ljudje zasmehujejo in zaničujejo. Zdaj jej ni trebalo več iti na Dunaj. V spomin Karolu je dala tudi hčeri ime Dragojila, očeta pa je izgovorila, da

Deželni zbor goriški.

Petnajsta in zadnja seja v zasedanju, ki je trpelo z dvema večjema presledkoma od 27. decembra 1901, je bila napovedana za soboto 3. januarja ob 4. uri popoldne, a začela je uro kasneje. Tudi pri tej seji ni bilo novega poslanca Falconerja; vlado je zastopal dvorni svetnik grof Attems. Zapisnik prejšnje seje se potrdi, ne da bi se prečital. Novih peticij izjemoma ni došlo za zadnjo sejo. Pred vsem je stavil dr. Venuti v imenu deželnega odbora predlog, naj se premeni sklep deželnega zbora zastran pobiranja davščine na pivo v tem zmislu, da se zahteva, kakor že storjeno, po 2 K, v slučaju pa, da bi vlada v to ne hotela privoliti, najmanj 1 K 70 v od hektolitra. Podpiral je predlog s tem, da tudi na Češkem in v Galiciji je vlada dovolila le zadnji znesek kot deželno davščino na pivo. Zbornica je soglasno, brez ugovora in brez razprave sprejela predlog.

Dr. Faidutti dobi besedo da utemeljuje svoj predlog, naj bi se postavil v deželni proračun stalen znesek, katerega naj določi deželni odbor, v podporo posojilnicam po Raifaisenovem sistemu, že ustanovljenim, ali ki se še le ustanove, in sicer v pokritje njih ustanovnih stroškov. Slovenski poslanci podpirajo predlog v toliko, da pride v razpravo. Dr. Faidutti pojasni korist in potrebno takih posojilnic omenja, koliko se v drugih deželah stori za njihovo ustanovitev, ter prosi tovariše na levi in desni, naj bi glasovali za nujnost in za predlog ter tako pomagali kmetu. Posl. Naglos je proti nujnosti, češ, da vsa zadeva je še premalo jasna. Dr. Tuma pravi, da se škoduje kmetu, ako se mu denar posojuje; najboljši prijatelj kmeta je učitelj; posojilnice naj le bodo pa ne v rokah duhovščine, marveč v nepristranskih, nepolitičnih rokah; če že je duhovnik zraven, mora biti tudi učitelj, ki je poklican širiti omiko med maso ljudstva ter voditi ga. Dr. Gregorčič govori za nujnost razprave, ker vse kaže, da bo današnja zadnja seja, ter naj bi se predlog odstopil dež. odboru. Dr. Faidutti odgovarja Naglosu in Tumi, se sklicuje na liberalnost in naprednost gospodov na levi in desni ter na praktični razum in ljubezen do kmeta. Proti predlogu so glasovali vsi

je ni mogel oskrbeti, ker je padel v vojni.

Dragojila je bila oskrbljena in oblečena po gosposko v čisto, skrbno izdelano oblačilce. Ivanka pa se je vsa spremenila. Postala je nema, tiha in turobna, in ljudje je niso več preganjali z očitanjem. Pač pa jo je bolelo, da so otroka zmerjali z besedo „Prajza“.

Vkljub svojemu pregrešku sta jo dva snubila, enkrat prosti, drugič postaven vdovec; ali radi hčere se ni hotela poročiti, radi nje se je odrekla vsemu ter se trudila noč in dan. Ko je vstajala in légala, je pošiljala k Bogu in Materi božji ter Dragojilini zaveznici goreče molitve: naj bi Bog ne poslal otroku bridkosti in tuge ter bi mu dal srečo. Ta vsak dan ponavljana molitev se je ukoreninila v Ivankinih prsih, in verovala je, da bo uslišana. Ž njo se je nadejala tega tudi njena hčerka, ki je bila tako lepo vzrastla in tako razumna, da so se jej ljudje čudili. Mati pa je opazila v tem sanjavi zaupanju na njej neko gosposko vedenje in kretanje ter se je spomnila njenega očeta.

Italijani razun Faiduttija, dr. Tuma in zastopnika kraških kmečkih občin.

Dr. Marani predlaga tretje čitanje zakonskega načrta o pravnih razmerah učiteljskega osebja na javnih ljudskih šolah. Dr. Gregorčič opozori, da šolski odsek je predlagal v zvezi s tem načrtom tri resolucije, ki se bavijo s tem, kako naj se vsaj deloma pokrijejo stroški, ki bi nastali vsled novega zakona. Deželni glavar odgovori, da o resolucijah se bo razpravljalo, ko bo načrt zakona sprejet tudi v tretjem čitanju.

Ko se je to zgodilo, prečita poročevalec resolucije, s katerimi se vlada pozivlja: 1. naj predloži v najvišjo potrditev načrt zakona, sprejet prvič že leta 1901, kateri določa pristojbine od zupuščin, ki se stekajo v deželni učiteljski pokojninski zalog; 2. naj dovoli, da se bodo obračali letni presežki normalnošolskega zalog, ki znašajo okoli 10.000 K na leto, v pokritje učiteljskih plač; 3. da določi državni prispevek v pokritje učiteljskih plač najmanj v znesku 60.000 K na leto, ki naj se razdelijo med okrajne šolske zaloge v tisti razmeri, kakor dosedanjí deželni prispevek v to svrhu. Predlog se sprejme soglasno.

Načrt zakona o pospeševanju govedoreje, ki je bil sprejet v prejšnjem času, je vlada vrnila, zahtevajoč nekatere malenkostne premembe, predno ga predloži v najvišje potrjenje. Poročevalec dr. Venuti nasvetuje, naj se sprejme načrt, ki je bil popravljen v zmislu vladinih opazk. Načrt se sprejme tudi v tretjem čitanju brez nikakoršnega ugovora.

Ponovi se resolucija radi davščine na pivo, o kateri poroča prof. Berbuč, ter se pozove vlada znova, naj dovoli deželi goriški enako kakor Istri davščino na pivo v znesku 3 K 40 v, ker so gospodarske zazmere tu in tam ene in iste.

Dr. Marani poroča o premembi opravnika, ki je bil sprejet 11. julija 1902, glede pristojbin deželnih poslancev ter predlaga, naj bi znašala dnevšina za poslance, ki bivajo zunaj mesta, 16 K, za one, ki so v mestu, pa 10 K. Sprejeto.

Poslanec conte Panigai stavi predlog, naj bi se izročil c. k. gozdnemu inšpektoratu v Gorici iz preostankov gozdorejskega zalog za leta 1901—1903 znesek 3621 K v namen, da se z njim

II.

Po izvršeni ljudski šoli je dala Dragojilo v Stador, da bi se dalje izučila. Njen ujec jej je oskrbel stanovanje in hrano pri svojih soročnikih, ki so imeli onde trgovino, pa niso imeli otrok. Misli je, da stori dobro delo, in da bodo gospodarji radi imeli nadarjeno in milo dekletce. Ali, ob koncu leta so morali sporočiti, da ne sprejmejo več odgovornosti za njo. Rekli so: da je res lepa in nadarjena: ali prav tako domišljava, trdosrčna, in da hrani v sebi znake nevarne koketarije (ugaježelnosti). In to sodbo je potrdila gospa trgovka z nekoliko vzgledi in dokazi.

Ujca, njenega zavetnika, je to zelo nemilo dirnilo; ali vendar ni prav verjel gospodinjini sodbi. Misli si je, da so jo njeni gospodarji vendar prestrogo sodili in da neimajoč lastnih otrok, nimajo srca do ptujega. Namenil se je, da bo Dragojilo pač posvaril, potem jo dal v mesto na učiteljsko, in mater da bo podpiral skrivaj s polovico mesečnega plačila. Materi pa niti omenil ni gospodinjine tožbe, misleč, da bi jo s tem užalil. Nasprotno

LISTEK.

Ugasla zvezda.

(Odlomki. Češki: Gabrijela Preissova.)

I.

Bilo je v Kotuču na južnem Moravskem l. 1866. ...

Drugega dne potem na vse zgodaj je odjezdil s svojo četo lepi in vzneseni Prusak in Ivanka ga ni več videla v življenju. Obljubil je, da jej bo pisal in da jej pošlje v spomin svojo podobo — ali niti ni pisal, niti kaj poslal. ... Ali dasi jej je bil povedal le kar tako mimogrede svoje ime in svoje bivališče, ostalo je vendar Ivanki v spominu. In po štirih bridkostipolnih mesecih je šla v Sladov ter narekovala tam pisarju do Karla Bottingerja v F. pri Berlinu dolgo bridkostipolno prosilno pismo. Minul je mesec, a odgovora ni bilo; Ivanka je poslala drugi — tretji list — ali zopet zastoj. Rada bi bila šla v mesto, da bi se tako izgubila med svetom; ali zadrževala jo je vedno misel, da vendarle pride list, ali pa se nenadoma prikaže lepi Prusak, pa jo reši bridkosti in tuge — morda jo

in državnim prispevkom nadaljuje in pospejuje pogozdovanje lagun in bregov v červinjskem in trziškem sodnem okraju, kjer so se dosednji poskusi izvrstno obnesli. Predlog se sprejme.

Prošnja županstva v Perteole za podporo zdravstvenim delom v oddelku Saciletto se odstopi deželni odboru, da zadevo preišče in prošnji po možnosti ugodi.

Zdravstvena komisija v Gradežu je prosila podpore za zgradbo zdravstvene dvorane, ki bi služila občinstvu, katero prihaja vsako leto v večjem številu na mali otok iskat zdravja. Prošnja se je odstopila dež. odboru, da o stvari še dalje poizveduje ter prošnjo eventualno zopet predloži dež. zboru. Občinam v gradiškem okraju, ki so bile po toči in povodnjah močno prizadete, se dovoli podpora v znesku 10.000 K, ki naj se porabijo za javna dela, pri katerih je domačinom mogoče prislužiti si kaj za vsakdanji živež.

Kmetijskemu društvu v Cerknem, ki gradi uzorno mlekarico za ves ondašnji okraj, se dovoli deželna podpora 2000 K, ki se izplača leta 1903 in 1904 v dveh enakih rokih. — Cestnemu odboru v Kobariidu se dovoli nadaljnjih 800 K, ki naj se porabijo za čiščenje Idrijce, v katero se izliva hudournik Šijak. — Občini Idrijsko pri Kobariidu dovoli se prispevek 800 K iz deželnega zaloga za obrambena dela ob Soči, ki se izplačajo, ko bo ves potrošek za preudarjeno delo zagotovljen.

Občini Nemški Rut se dovoli 500 K za cesto s Koritnice v Nemški Rut ter 100 K za ono iz Ruta v Grant. — Občini Ponikve se podeli podpora 800 K za nedodelano cesto na Bačo in 200 K za pretrgano cesto v Klovže. Pri tej priliki se oglasi dr. Tuma ter zahteva, naj se da obema cestama enak prispevek po 800 K, dolžeč dež. zbor, da postopa pristransko (ker je ena cesta klerikalna, druga pa liberalna). Poročevalec Lapanja pojasni, da cesta v Klovže je že dogotovljena in da se prosi podpora le za poprave, medtem ko cesta na Bačo treba zgraditi še v dolžini nad en kilometer v strmeh svetu. Predlog dr. Tume pade. —

Županstvu v Komnu se dovoli podpora 200 K za popravilo ceste. Prošnji sežanske in prvaške občine se odstopita dež. odboru, kakor sploh vse prošnje, ki so zadevale vodovode in razne vodovodne naprave in brambena dela, izvzemši prošnjo občine v Gradežu, kateri se je dovlila za artezijski vodnjak izredna podpora 3000 K. Deželni odbor reši v svojem področju te prošnje, za katere mu je določen znesek na razpolago, kakor tudi prošnjo učitelja V. Trobca v Pliskavici za podporo, da bi mogel obiskati tečaj za deška ročna dela na Dunaju.

Mariji, siroti po rajnem Francu Žepiču, začasnem ravnatelju slov. od-

delka dež. kmetijske šole se dovoli vzgojni prispevek letnih 72 K še za nadaljna tri leta, ako ne bo v tem času drugače preskrbljena. — Ivanka Sluga, udova po rajnem začasnem učitelju Ivanu, določi se enkratna podpora 150 K, babici Emiliji Susig, rojeni Oblak, podpora 120 K, da more obiskovati dotični tečaj v Trstu.

Prošnji obrtne šole Macari v Gradišči in čipkarske šole v Bovcu za stalen prispevek iz deželnega zaloga se odstopita dež. odboru z naročilom, da stvari preišče in potrebno ukrene, oziroma da predloži prošnji zopet dež. zboru. — Vinorejski in sadjarski društvi v Naklem in Velikih Zabljah dobita vsako 200 K podpore.

O prošnjah visokošolcev za podpore, ki so dobili kakšen štipendij, ali katerim je dež. odbor dovolil podpore, ali kateri niso zadostili stavljenim pogojem, kakor tudi onih dijakov, ki ne obiskujejo visokih, kmetijskih, obrtnih ali umetnih šol, prestopi zbornica na dnevni red. Vse druge prošnje visokošolcev in dijakov takih šol, kateri se navadno podpirajo s prispevki iz deželnega zaloga, se odstopijo dež. odboru, da jih reši v svojem področju. V ta namen mu je na razpolago znesek 8000 K.

Po predlogu poslanca dr. Faidutija v imenu peticijskega odseka se rešijo prošnje goriskega mesta ter katoliškopoličnih društev v Bovcu in Kobartdu v zadevi srednjih šol na ta način, da se vlada pozivlja, naj ustanovi v Gorici realno gimnazijo z italijanskim in enako s slovenskim učnim jezikom.

Sprejme se zakonski načrt, po katerem se županija Šempas razdeli v tri samostalne županije: Osek-Vitovlje, Ozeljani-Št. Mišel in Šempas; a prošnja občine Velje Zablje, da bi se ločila od Sv. Križa in ustanovila kot samostojna županija, se zavrne.

Dr. Tuma porabi priliko, da zopet očita dež. zboru pristranost, ker enim dovoli, kar drugim (liberalnim Zabljam) zabranjuje. Poročevalec Grčar ga zavrne rekoč, da neenakega postopanja ni zakrivil dež. zboru marveč vlada, ki je opetovano pritrdila razdruženju šempaske, ne pa kriške županije. To isto potrdi načelnik pravnega odseka dr. Marani.

Učiteljski udovi Vinci Josipini se dovoli podpora 400 K, udovi Amaliji Pocar 500 K, siroti Petru Tosi 200 K.

Nerešene peticije se izročijo na predlog dr. Gregorčiča dež. odboru, da jih veši v svojem področju, oziroma da jih predloži dež. zboru pri prihodnjem zasedanju. O raznih prošnjah je zbornica prišla na dnevni ved.

Deželni glavar našteje, kaj vse je rašil dež. zbor v letošnjem zasedanju, se zahvali poslancem v ital. in slovenskem jeziku na mirnem plodovitem delovanju ter zaključil zasedanje s trikrat-

zeg se reče, a ne bezovec — kje bi se pa vzel zdaj v tem času? Ali pa mislite, da bodem nosila rastljiive šopke kot ti slovaški dečki za klobukom? To bi se mi kar ljudje smejali!

„O pa ne... Pa klobuček — ali si ga kupila?“

„I seveda — ali plačan še ni; kje bi bila vzela toliko denarja? Izbrala sem si nekatere reči — tudi solnčnik, tri pare rokavice, prazneni zastor, ovratnik in zaponko pri Neumannu v Dolgi ulici; in rekla sem, da to plačate vi, ali pa g. ujec. Gospodinja je to potrdila in mu dala tudi uječev naslov. To je vsega 32 goldinarjev.“

„Moj Bog, toliko denarja? Jaz pa imam le 2 gld., pa še sem jih dolžna županovim 15 Samo, če se ne bo g. ujec srdil.“

„E, kaj bi se srdil — in če prav — saj ima itak dovolj denarja, ki ga je priskopalil...“

Mati jo pogleda zavzeto, ali ni si upala kaj reči; saj otrok itak bolje zna od nje.

nim evviva — in živio — klicem na presvitlega cesarja II. po sedmi uri zvečer.

Dopisi.

Iz Tomaja. 2. januarja 1903. — V zadnjem listu „Gorice“ iz pretekli. leta je neki dopisnik iz Tomaja nekoliko krivo poročal glede petja. V cerkvi je vrli pevovodja in organist g. nadučitelj A. Benigar, kakor vsako leto, tudi letos o Božičnih praznikih s svojim za dva Križana zmanjšanim pevskim zborom mnogo poveljeval cerkveno slovesnost. Druška je stvar glede „pevskega društva Tomaj“. To društvo res hira radi mnogih vzrokov, katerih glavni je v nemarnost mladine. Ko se je društvo ustanovilo, je bilo kakih 50 udov, a sedaj jih ni niti 20 več. S početka je bila velika navdušenost, gojilo se je cerkveno in narodno petje, a ker so pevci izostajali od vaj, katere je požrtovalno vodil g. Benigar, ne da bi zahteval kake nagrade, in obljubljenih prispevkov za vzdrževanje društva ni hotelo biti, je pevovodja odstopil od društva. No pevsko društvo brez pevovodje, je šola brez učitelja. Nesmisel. Sploh je nemogoče, da se vzdržuje pri takih neugodnih okoliščinah. Mladina bi rada imela večkrat kakšno veselico t. j. plesno zabavo, a dokler je bil župnik dekan M. Sila predsednik društva, ni hotel dovoliti take zabave.

Da se tudi bres plesa lahko napravi lepo veselico, nam so dokaz oč. šolske sestre tukaj v Tomaju v „Elizabetišču“, ki so te praznike priredile krasno „božičnico“ v proslavo 25 letnice vladanja sv. očeta Leona XIII. s petjem, deklamiranjem in dramatično igro: „Pred nebeškimi vrati“. Dne 26. dec. 1902 je postal to veselico s svojo in cele svoje družine navzočnostjo preblagi g. c. kr. okrajni glavar Rebek iz Sežane, naslednjo nedeljo 28. dec. 1902 pa c. kr. okrajni šolski nadzornik g. Matko Kante, razven mnogo gg. duhovnikov okoličanskih in drugega občinstva. Vsi so se kaj pohvalno izrekli o spretnosti nastopajočih deklic, ter želeli obilno sreče in vsakovrstnega vspeha cvetočemu zavodu.

Tomajec.

Iz Ajdovščine. — V preteklem tednu umrla sta pri nas dva člana podpornega rokodelskega društva v Ajdovščini. Kakor vsak krat, tako ju je tudi zdaj spremilo društvo s svojo zastavo k večnemu počitku na mirodvor, ter s tem izkazalo sožalje bivšima udoma. Zraven društva in da je bil spreved še veličastnejši, je pevski zbor iz Šturij sodeloval ter pel mrtvašnice za pokojnima. Vsa hvala in čast, ter zasluga za vse to gre gospodu predsedniku in vodju pevskega zbora v Šturjah Josipu Budihni, kateri je skrbel in se trudil in sodeloval sam, da je bila umrlima soudom izkazana zadnja čast v popolnej meri. Izrekamo zato na tem mestu gosp. predsedniku vso čast in hvalo!

„Kako pa učenje, Dragica; ali si dobila spet dobro spričevalo?“

„Skoro same prav dobro! Meni se ni treba mnogo učiti; kar imamo znati na pamet, preberem vselej zjutraj pred šolo, pa znam bolje, nego ta, ki se je trapila v tem dan in noč.“

„Moj Bog, to je glava, to je glava!“ ozve se mati; in spet so jej silile solze v oči. Pa zavedla se je ter nadaljevala: „Tedad ga ponesi takoj jutri g. ujeu pokazat. Čaka te, že večkrat je dejal srečavši me: „Samo, kako spričevalo prinese!“

„Jaz ne pojdem tje!“ reče Dragica boječe; „nesite rajši vi... Morala bi mu roko poljubiti — to mi je zoprno. Za velika dekleta se to ne spodobi; le možki imajo ženskam poljubljati roko, a ne narobe. In pa to: ne vem, kaj poroče temu računu od Neumanna...“

Zdaj se je spomnila mati, da tudi njej ni poljubila takrat roke. No, morda pri gospodi to ni tako kot pri priprostitih — a Dragica razume vse.

„No tedaj pa pojdem jaz tje“, pri-

Politični pregled.

Konec abstinence štajerskih slovenskih poslancev.

Slovenski deželni poslanci štajerski so opustili abstinenco, ki so jo vodili od 18. maja 1899. leta in so zopet vstopili v deželni zbor.

V imenu slovenskih poslancev je namestnik deželnega glavarja gosp. dr. Jurtele v seji 29. dec. podal naslednjo izjavo:

„Slovenski deželni poslanci so sredi potekle deželnozbornske perijode zapustili deželni zbor iz vzrokov, ki so pojasnjeni v protestni izjavi, podani v tej zbornici dne 18. maja 1899, in ustrezaje izrecni želji svojih volilcev od tistega časa niso prišli v deželni zbor.“

Ako sedaj, začetkom nove deželnozbornske perijode, vstopamo v deželni zbor, dasi obstoje v polnem obsegu tisti vzroki, ki so povzročili naš izstop, stornimo to z namenom, da novič poskusimo izposlovati, da bode deželni zbor upošteval pritožbe in pravične zahteve slovenskega prebivalstva Sp. Štajerske, zlasti v kulturnem in gospodarskem oziru, in vplivati zlasti na premembo sedaj veljavnega, za slovenski narod skrajno krivičnega deželnega reda in deželnega volilnega reda.“

Češko-nemška pogajanja.

V soboto popoldne ob treh urah so se sešli češki in nemški zastopniki s Češkega in Moravskega k spravnim pogajanjem. Navzoči so bili ministri dr. Koerber, Hartel in Rezek in vsi odposlanci strank s Češkega in Moravskega. Ministerski predsednik dr. Koerber je otvoril sejo ter dejal, da je več upanja, da se rešijo znana sporna vprašanja, ako se oba naroda sporazumeta sama med seboj. Tako želijo stranke in to želi tudi vlada, ki se veseli nad tem, da so se kakor Čehi tako tudi Nemci odločili za to, da se med seboj skupno pogajajo, kar dokazuje, da se je tudi v tem pogledu storil jeden korak naprej. Ta korak je brez dvoma velikega moralnega pomena in tudi ako se ne posreči doseči koj popolno spravo. Vlada hoče zaradi tega z največjim zanimanjem slediti razvoju teh konferenc. Če tudi se češki in nemški elaborat drug od drugega močno razlikujeta, čuti vlada zdaj veliko večjo potrebo poravnati nasprotja, ozir jemaje na različna mnenja obeh strank. V ta namen je vlada izdelala nov elaborat, katerega predloži konferenci in kateri se tudi lahko popravi. Dr. Koerber omenja tudi pogodbo med Ogrsko in Avstrijo, ki se je te dni dognala, ne da bi se zamogla imenovati zmagonosna jedna od imenovanih dveh državnih polovic. Zmagonosna je bila tu le jedinstvena ideja in pa dolžnost nasproti državi. Če se je že v tem pogledu zamoglo doseči navzlic tolikim nasprotjem sporazumljenje, potem se isto lahko doseže tudi med Čehi in Nemci. Avstrijski parlamentarizem mora konečno vendar vršiti svojo nalogo; da tega mora priti in dr. Koerber opominajoč se stranki, naj delati na to, in pride tudi v resnici do tega. Funke ob javlja v imenu nemških strank, izvzemši ono Vsenemcev, da so iste pripravljene pogajati se, ali le na podlagi elaborata, katerega so izdelale one. Chiari pravi, da se čudi, kako je zamogel ministerski predsednik povabiti zastopnike s Češkega in Moravskega obeh strank, k jednim in istim konferencam, ko je vendar vedel, da Nemci nikakor nočejo, da se o čeških in moravskih zadevah razpravljajo v skupnih konferencah. Pacak pravi, da upošteva vladine namene, da bi se poravnal prepir

trdi mati, „in poprosim ga uljudno, naj bi žrtvoval še to za te, da mu morda — če možno — to povrnem. Saj zdaj boš dva meseca doma, ne bo treba pošiljati za hrano. Nu, dušica moja, pripravila sem ti malo kave in bel kolač. Kava je s smetano, dala mi jo je za te županova hotra. Njih najmlajši Janko vedno praušuje po tebi kot bivši tovarišici; vzrastel je že, iz njega bo polagoma krasen mladenič.“

„Oh, srečala sem ga na vasi“, nasmeje se Dragica. „Zagledal se je v me — odprl usta — menda niti pozdravil ni. Idite, ta da je lep? Imel je na sebi prteno obleko — in ta glupi zabuhli obraz. No, tu v Kotuču se vam morda zdi to nobel.“

In Dragica se veselo zasmeje, pa se pripravlja k južini. Ko je bila pokušila malo, reče: „Zdi se mi, da sem se malo prehladila — sinoči sem dolgo gledala skozi okno, menda me od tega boli v grlu.“

(Dalje pride.)

pa je risal obema, kako bo to lepo, ko bo Dragojila v samostalnem in častitem poklicu mogla živiti mater ter jej povračati vse žrtve in trpljenje...

Minulo je zopet leto, in ko je prišla Dragojila zopet domov na počitnice, se je mati Hetešova ni mogla nagledati. Kako je porasla, kako se razvila, — to je bila že cela gospica! In to jej je povedala radosti zasolzena mati takoj po prvem pozdravu...

„Gospica“, nasmehne se Dragojila. „Kaj pa menite, mamica, da bi bila? Saj mari mi ne porečete deklina ali čedica...“ nadaljevala je, pa slačila bele kožnate rokavice in snemala krasen klobuček — saj v mestu mi ni rekel še nihče drugače.“

„A, kako imaš lep klobuček! Moj Bog, ta bezovec na njem je videti kot bi bil pravi — pa ni pravi, kaj ne, da ne?“

Dragojila se nasmeje in razširi sočutno obrvi — uprav tako kot nekdanjen oče na županovem dvorišču; Hetešova se je spomnila tega ter vzdihnila.

„Kaj pravi bezeg, mamica? — be-

med Čehi in Nemci. Njegova stranka želi, da se razpravlja najprej o jezikovnem vprašanju in posebno o notranjem uradnem jeziku pri državnih uradih. Poudarja, da Čehi ne morajo nikakor smatrati vprašanja o notranjem uradnem jeziku za kompromisno vprašanje. Njegova stranka je mnenja, da imata češki in nemški jezik v notranjem uradnem poslovanju jednake pravice. Po njegovem mnenju se morajo raztegniti pogajanja glede jezikovnega vprašanja na vse dežele, v katerih se govori češko, in zato mora služiti češki elaborat za podlago sedanjim pogajanjem. Ker je pa vlada naznanila nov načrt, hočejo Čehi počakati in se prepričati o njegovi vsebini. Grof Sylva Tarouca pravi, da prepuščajo zastopniki veleposelstva poslancem obeh strank, da si poiščejo pot, po katerem bi bilo mogoče priti do sprave med obema narodoma. Veleposelstvo hoče podpirati vsako prizadevanje, ki bi merilo na to, da se doseže sprava. Začetek izjavlja v imenu moravskih Čehov, da drage volje pristopajo k pogajanjem, ter da nočejo ničesar opustiti, kar bi zamoglo dovesti do sprave. Herold hoče, da se razpravlja najprej o principijelnih vodilih teh pogajanj, katera naj še le potem vlada formulira. Dr. Körber privoli v to, da se pogajanja vrše posebej za Češko in posebej za Moravsko. Iz izjav predgovornikov sklepa dr. Körber, da obstoji vsestranska želja po spravi. To je nekako dobro znamenje, kajti kdor ima trdno voljo kaj pričeti, to lahko tudi doseže. Na to povabi dr. Körber zastopnike z Moravske, da pridejo v ponedeljek ob desetih predpoludne spet skupaj, one s Češke pa, da pridejo v ponedeljek ob treh popoldne, da se bodo pogajanja nadaljevala.

Čestitke Szellu radi nagodbe.

Ministrski predsednik Szell dobiva od vseh strani čestitke povodom srečne rešitve nagodbenega vprašanja. To pové več kot vsi vladni dementiji!

Avstrija in Amerika.

Razmere med našo državo in Severno Ameriko, ki so bile od španjsko-ameriške vojne sem dokaj hladne, so postale prijaznejše. To namreč dokazuje dejstvo, da se ustanovi v Washingtonu popolno avstrijsko poslanstvo. To bode z ozirom na veliko število avstro-ogerskih naseljencev v Ameriki dobro vplivalo.

Grof Lamdorff.

Ruski minister za zunanje zadeve se je povrnil v soboto v Petrograd.

Bolgarija odpovedala trgovinsko pogodbo.

Pogodbo z Avstrijo je glasom poročil iz Zofije odpovedala bolgarska vlada. Bolgarija.

V bolgarskem sobranju je te dni predložil finančni minister Sarafov svoj ekspozé o gmotnem stanju Bolgarije za leto 1903. Po tem proračunu ima Bolgarija še 2 milijona frankov deficita, a minister upa, da ga pokrije še do konca leta ter da se prihrani čez 7 milijonov frankov. Po tem proračunu znaša dohodek za l. 1903 98.107.900 fr. a izdatek 97.682.871 fr. Izvreden trošek za železnice in morske luke Varna in Burgas je znašal 10.352.233 frankov, pa se bode kmalu pokrili, ker so se tako železnice ko pristanišča dala dobro v najem. K temu je opomniti, da Sarafov ni v tem najemu, ki se je sklenil z nemškimi t r d k a m i, videl nobene nevarnosti za narodno blagostanje bolgarskega prebivalstva.

Saški kralj Jurij nevarno bolan.

Saški kralj Jurij je bolehal že dlje časa. Zadnji dogodki pa, namreč beg prestolonaslednice Lujise, je na kraljevo zdavje tako neugodno uplival, da se zdaj jako bojé za njegovo življenje.

Tudi Turčija se oborožuje.

Navzlic vsem pomirjajočim poročilom turškega zastopnika o izidu pogovora ruskega ministra za zunanje zadeve, ki so se vršili na srbskem dvoru, je naročil sultan svojemu vojnemu ministru, da skrbi za to, da bode Turčija popolnoma pripravljena na vojsko. V Turčiji vlada splošno mnenje, da bode v pomladni ustaja po vsem Balkanu splošna. Turčija naroči te dni 300.000 pušk po sistemu Mauser.

Domače in razne novice.

Imenovanje. — Davščni praktikant g. Miroslav Mrevlje imenovan je za davčnega pristava. — Računski svetnik pri c. kr. namestništvu v Trstu gosp. Karol Corsich je imenovan za učitelja državnega računstva na trgovinski in nautični šoli v Trstu.

Nevarno obolel je č. gosp. Ivan Slokar, kurat v Gorjanskem.

Silvestrov večer v goriški Čitalnici, razvil se je, ne da bi bilo to izrecno nameravano, kar sam od sebe v krasno in slovesno 40letnico. To je bil

zopet enkrat eden tistih večerov, ki so v preteklih letih tolikokrat družili slovenske Goričane ob užitku krasnih produkcij, blagodejno uplivali na narodni čut, in jačili narodni ponos. Še pred začetkom sporeda je zavladalo neko radostno razpoloženje ob prikazni, da je občinstvo kar vrelo v dvorano in je strežaj komaj zmogel v potrebni hitrosti opravilo, podvojiti število miz in stolov. Posebno je bilo veselo videti vrsto akademikov, med temi več Slovenijanov z Dunaja z društvenimi trakovi, ker se iz tega vidi, da ni res, da se je nam vsa mladina izneverila. Če se pomisli, da ta slovenska veselica tisti večer ni bila edina v Gorici, mora se pač priznati, da Slovenci tukaj po številu rastemo, in da je sedanja čitalnična dvorana pač pretesna in nedostatna, če bomo kedaj, ako zmagamo, kočno zdrava pamet, zopet združeni vsi omikanci v enem tabru. Kajti ta večer ni imela dvorana za več vdeležencev prostora nego jih je došlo. In ti ki so došli, se gotovo niso kesali. Kar se je tu nudilo najfinejšega užitka, zadoščalo bi pač tudi za dva veselična sporeda; le žal, da se je moralo radi prepričlega časa vsako ponavljanje opustiti; saj še tako ni bilo možno ves spored do polnoči dokončati, in se je moral isti proti koncu nekoliko skrajšati.

Mešani zbor proizvedel je dve kitici Hajdrihovi pesmi. Kdo jih ne čuje s slastjo, teh prikupljivih, ljubeznivih hčerik Hajdriheve muze? On jih je vglasbil za možki zbor; a moškega zbora danes čitalnica ne premore; bilo je baje nujno potrebno ga razdreti, in pridušiti pevce, da se mu odtegnijo; to je namreč zahtevala hvaležnost do moža, ki je toliko let z vso vnemo, z vsem naporom, spretno in uspešno in — brezplačno vodil petje v čitalnici in ni imel gorkejšje želje nego da bi se zbor pomnožil in njegovo delovanje še bolj razvilo. Pa kaj, saj takih mož imamo na izbiro, kaj ne? Radi najmanjše zamere le kar proč z njim, saj je vse polno enakih ali boljših? No, Hajdrihove pesmi smo vkljub temu slišali; preložil jih je namreč g. pevovodja Mercina za mešan zbor. Hvala mu! Ženski zbor pel je zvono in precizno Mendelsohnovo „Jesensko“ in zbor „Pepelka in kraljevič na plesu“ iz Abtove spevoigre „Pepelka.“ Obe skladbi sta krasni. Klasik Mendelsohn sega s svojimi skladbami slušatelju do srca kakor nobeden drugi; Abt, svoje dni pevovodja, trosi med slušatelje slasti in bombončke. Slušavši ta zbor začutili smo iskreno željo, da bi se kmalu vresničila namera ženske podružnice sv. C in M, vprizoriti nam celo „Pepelko.“ Naj bi k temu pripomogle častite gñe. pevke s prav mnogoštevilno vdeležbo!

Posebno hvaležni smo častiti gospici M. Hafner na nje radovoljnem sodelovanju. Zapela nam je s svojim zvonom, izsolanim glasom dve pesmi, kateri je ob preobitnem plosku še tretjo dodala. Tu se je videlo, kaj se doseže, ako pride k zlatemu daru krasnega glasu in glasbenega sluha še dober učitelj. Kaj ne, blaga gospica, da Vas nismo še to pot zadnjikrat slišali na našem odru?

Godbene točke so bile v že znanih spretnih rokah. To se pa že sme imenovati „salonski orkester“, taki čisto ubrani glasovi, tako odlično izbrane točke, tako virtuosno izvajanje bi bilo pač za najimenitnejši salon primerno. Kromerjev duet za dvojne gosli, izveden večinoma s skakljajočim lokom od Avguste in Aleksandra Šantel, je kaj prijetno šegetal po ušesih; veličastni kvintet „Kitica ruskih narodnih pesmi“ za gosli, violončelo, kontrabas, harmonij in klavir je občinstvo zamaknjeno poslušalo. Divni „sarafan“ in neizmerno otožna pesem ruskih težakov „Ej uhnem“ sta jedini točki te kitice. Violončel je nadomestil g. Al. Šantel jako uspešno z violo. Harmonij je sviral g. sodn. tajnik Fon, klavir g. čna Arko, gosli g. čna Avg. Šantel. Skladba ima to prijetno posebnost, da pride vsako godalo enako do veljave. Veselo je videti, da imamo goriški Slovenci toliko glasbeno izučeni oseb med seboj. Kdor je imel v čitalnici opraviti pred par desetletji, ta more presoditi, koliko smo v tem času napredovali. — Zadnja godbena točka je bila Beriotov 9. koncert za gosli in klavir. Izvedela ga je g. čna Avg. Šantel, ves dolg komad na pamet. Že nekočkrat smo občudovali gospodične krasno goslanje, a vsakokrat se nam zdi zopet lepša. Da bi še večkrat nas razveselila s takim užitkom! Hvala ji, da je par prostih dni, ki jih je, iz daljne Štajerske došedša, med nami preživela, žrtvovala za našo zabavo. Spremljal je jo brat Aleksander, na naše začudenje svirajoč ta večer že na tretjem instrumentu.

Dramatični del sporeda bila je igra „Medved snubač“ preložena iz ruskega. Igra je duhovita in dovtipna, kakor so sicer najbolj francoske; vredna da se še

večkrat vprizori. G. E. Klavžar, burno pozdravljen, jo je igral s svojo gardo iz prejšnjih let. Da so ti igralci svojo nalogo popolnoma dobro izvršili, se itak samo po sebi razume; vendar si ne moremo kaj, gospico Korsičovo radi nje posebno ljubkega kretanje, še posebe pohvaliti.

Po loteriji, ki je donesla trem ljubljencem fortune lepe dobitke trajne vrednosti v spomin lepega večera, blagajničarju pa lep znesek (srečke so bile hipoma do zadnje razprodane) v pokrilje stroškov veselice, je bila prekoračena polnočna ura, in predsednik je podal besedo edinemu navzočemu članu izza časa ustanovitve društva, da je v tem važnem trenutju prestopa v peto desetletje podal navzočim majhno sliko pretekle dobe, opisal začetek društva in takratne razmere, da se razvidi in da pridemo do prave sodbe o pomenu društva v sedanjosti. Izvedeli smo, da je čitalnica še le s časom postala to, kar je danes, namreč izključno slovensko društvo, dočim so ob nje začetku zahajali vanjo tudi inorodci, a so tudi Slovenci še rajše laški in nemški nego slovenski govorili. Sklenil je svoj govor z izražanjem nade, da bo čitalnica tudi naprej živeła, cvela in se razvijala in širila. Tako je končal oficialni spored. Neoficialni pa je trajal še nad 3 ure naprej, in dobre volje ni zmanjkalo do konca.

Odprava državnih mitnic in goriški mestni zastop. — Naši mestni očetje so pač liberalni, kadar njim to kaže. Koliko je trebalo, da so se konečno vendar-le jedenkrat odpravile državne mitnice. In med temi, ki so označevali mitnice kot neko srednjeveško napravo, bili so tudi mnogi izmed naših mestnih očetov. Ali lažiliberalnost ostane pač vedno lažiliberalnost. Za naše liberalne mestne očete bile so le državne mitnice neka srednjeveška naprava. Mestne mitnice, to je, po njih mnenju, nekaj mordernega. Zato so pa hiteli koj podvojiti pristojbine za mestne mitnice, ko so se imele odpraviti državne. Postavili so namreč že v proračun svoto 13.000 K, katere bi prinašala podvojena pristojbina za mestne mitnice. Seveda je bilo tržaško namestništvo drugega mnenja in je zaradi tega tudi uničilo sklep naših mestnih očetov glede podvojenja pristojbin za mestne mitnice. Mi bi šli pa še dalje in bi rekli: ako so bile državne mitnice srednjeveška naprava, potem niso tudi mestne mitnice nič boljega. In zato bi svetovali našim občinam, da se prej ko prej zganejo in zahtevajo, da se tudi mestne mitnice popolnoma odpravijo.

Pobiranje užitninskih doklad na užitnino. — Ker nas naši somišljeniki ne obveščajo o raznih rečeh, ki se dogajajo v naših občinah, in ker nismo vsega vedni, primorani smo posluševati se laških listov, da pozvemo, kaj se dogaja v tej ali oni naših slov. občin. Tako čitamo tudi v nekem laškem listu, da je italijanska tvrdka Poma & C. prevzela pobiranje občinskih doklad na užitnino v občinah Prvačina in Dornberg. V prvi občini prevzela je pobiranje občinskih doklad na užitnino pod pogojem, da izplača občini 2410 K, dočim je dobivala poprej od drugega zakupnika občina Prvačina le 1800 K. — V drugi občini pa je prevzela italijanska tvrdka Poma & C. pobiranje omenjenih doklad pod pogojem, da izplača občini 5030 K, dočim je plačeval poprej drugi zakupnik 3600 K. Mi smo prepričani, da si je italijanska tvrdka gotova svoje stveri ter da bode imela pri tem pobiranju gotovo svoj lep dobiček. Ob enem pa obžalujemo, da pride ta dobiček v tuje roke. Nečemo pa s tem prav čisto nič očitati dotičnim občinskim upravam, marveč le konstatirati, da se pod pretvezo domačinstva pokriva prečestokrat prevelik egoizem, katerega pa ne bi mogli mi zagovarjati, naj nastopa že v tej ali oni obliki.

Sram jih je. — Ker je pri zadnji deželnozborski dopolnilni volitvi tako grdo propadel liberalni kandidat inženir in državni poslanec Antonelli, skušajo, ker jih je sram, italijanski liberalci to zadevo tako zabašuriti, da pravijo, da ni na svojo kandidacijo mislil niti Antonelli niti da bi se bilo za njo brigalo liberalno italijansko politično društvo „Unione“. Kdo naj jim verjame? Je pač basen o lisici in o grozdju.

Vedno stara pesem. — Mi smo že večkrat poudarjali, da naša policija premalo pazi na ljudi, ki prehitro vozijo po našem mestu in posebno po nekaterih ulicah, ki so ozke, a po katerih hodi vedno polno ljudi. Jedna izmed takih ulic je ulica Raštel. V petek se je zopet dogodilo, da je povozil kočijaz dr. Knöpfelmacher-ja nekega gospoda, ki se ni mogel izogniti prehitri vožnji in je pri-

šel tako ped kolesa, ter je bil še precej močno poškodovan.

Društvo goriških tiskarjev priredi dne 14. februarja t. l. veliki ples v dvorani hotela „Central“. S plesom bo združena tudi loterija. Čisti dobiček je namenjen vdovam tiskarjev.

Samomor vojaka. — Dne 1. t. m. se je ustrelil v vojašnici, nahajajoči se v ulici Vogel, vojak 16. stotnije tukajšnjega pešpolka, France Zigler. Nesrečnik nastopil je vojaško službo meseca oktobra lanskega leta.

Aretranih je bilo v Gorici l. 1902, tisoč in eden oseb l. 1901 980 oseb. Torej povsod napredek!

Iztiranih je bilo iz Gorice l. 1902 469 oseb.

Tatvina. — Nekemu Komič-u biva-jočemu v bližini mestnega konjederca sta zmanjkali v petek dve vprežni opravi.

Mlad je začel. — Pred nekimi dnevi je prišel v stolno cerkev 14-letni Vincencij Velikonja doma iz neke vasi blizu Tolmina, misleč, da je v cerkvi sam, začel je odpirati neko pušico. V cerkvi je bila pa takrat tudi neka Ivana Kodrič. Ta je šla k cerkovniku v sakristijo in ga opozorila na Velikonjo. Cerkovnik je Velikonjo prijel ter ga izročil policiji. Velikonja je pa povedal policiji, da je tudi v Vidmu v neki cerkvi kradel in da je bil zaradi tega tudi en mesec zaprt. Deli so ga zaradi tega pod ključ.

V Sovodnjah so nekateri domačinci v noči od sobote na nedeljo pobili nekega Janeza Češčuta in sicer tako hudo, da so ga morali včeraj prepeljati v goriško bolnišnico.

„Bralno društvo“ v Sv. Križu bode imelo redni občni zbor v nedeljo dne 11. t. m. ob 3 uri popoldne z navadnim dnevnim redom. Odbor.

Pošiljateljem „podkovanega konjica“ iz Loga: presrečna hvala z željo, da bi Bog dal, da bi ga nam zdravi in veseli tudi drugo leto podkovali!

Zločin. — V italijanskih listih čitamo: Pred kakimi 4 leti je izginil v Ročinju neki človek, ne da bi vedeli do sedaj, kam in kako. Te dni pa je izpovedal na smrtni postelji nekdo, da je omenjenega človeka umoril on in še dva druga. Umorili so ga na lastnem stanovanju in potem odnesli truplo do nekega prepada, in ga tam vrgli vanj. Kakor rečeno, nam ni o tem nič znanega, čitali smo to le v italijanskih listih. Ako bi bilo pa na tem kaj resnice, potem prosimo naše prijatelje, da nas o tem obvestijo. (Ravnokar smo dobili poročilo, da je vsa „štoria“ izmišljena).

Napad na cerkev. — Iz Doline pri Trstu se poroča, da so neki lopovi po noči zlomili vse, kar jim je prišlo pod roko. Lepo sliko Marijino so nesli iz cerkve in jo pri nekem studentu raztrgali. Ljudstvo je radi tega zločina ogorčeno do skrajnosti.

Važna razsodba. — Doslej se je priznavala občinam pravica, da so se smele pritožiti tudi na ministerstvo, ako se je občina izrekla za dovolitev gostilniške koncesije, l. in II. instanca pa koncesije nista dovolili. Upravno sodišče pa je sedaj izreklo, da imajo občine le tedaj pravico pritožiti se tudi na ministerstvo, če je bila kaka gostilniška koncesija podeljena proti njihovi volji, drugače pa ne.

Cesar Franc Jožef odstopi?! — Razni londonski in pariški listi objavljajo z Dunaja senzačno vest, da se namerava cesar Franc Jožef odpovedati.

Ponarejeni papirnati denar no 10 K. — V petek zvečer je prišel na kolodvor na Reki neki človek, ki je zahteval vozni listek do Trsta. Plačati je hotel s papirnim denarom v vrednosti desetih kron. Uradnik je pa denar natančneje pogledal ter opomnil tujcu, da je petak ponarejen. Tujec začne uradniku oporekati in nastal je med njima prepir. Kar pristopi k njima preoblečeni policaj in povabi tujca na policijo. Ko so ga prašali tam po imenu, rekel je, da se imenuje Petenlikar in da je doma z Ogrskega. Policija je konstatirala, da je petak ponarejen. Ker je pa tujec trdil, da on tega ni vedel in da je vsled tega tudi on opeharjen, ga je policija izpustila. Kmalu potem pa so se na policiji premislili in poslali so za njim redarje, z nalogo, da ga zopet privedó na policijo. Redarji so tujca kmalu našli. Ko so ga pripeljali drugič na policijo, so ga preiskali in našli so pri njem trideset kosov 10 kronskega papirnatega denara, ki so bili popolnoma novi, a ponarejeni. Ob enem pa bodo tudi konstatirali, da ni tujec prvokrat izpovedal svojega pravega imena. Vsled tega spravili so ga seveda pod ključ. Pri tej priliki zdi se nam potrebno opozarjati naše čitatelje na ta slučaj, da so previdni pri vzpremanju 10 kronskega papirnatega denara, kate-

rega so nam hoteli, kakor smo svoječasno poročali, pred nekaj tedni vtihotapiti iz Italije, a zdaj zopet z Ogrskega.

Novi tisočaki. — Novi tisočaki namreč po 1000 K izšli so v promet v petek dne 2. t. m. O njih pišejo, da so gledé tiska, vreza in sploh njih oprave, tako mojstersko izdelani, da jih ni moč goče ponarediti.

Kdo je ovadil Humbertove. — Humbertove je ovadil neki španjski akademik po imenu Costarelo. Ta je pozval te dni na dvoboj svojega druga Carila, ker je ta izstopil iz akademije, češ, da noče biti več na akademiji, na kateri se nahajajo ovaduh.

Grozne posledice revščine. — V vasi Bollbergmoos pri Fresingu na Bavarskem je vsled prevelike revščine zblaznela neka ženska. V blaznosti je skenila, da hoče umoriti svoje štiri otroke, da ne bi umrli od glada. Vzela je sekuro in je v resnici dvema otrokoma odsekala glavi. Ljudje, ki so prihiteli vsled kričanja ostalih otrok na pomoč, odvedli so nesrečnico v norišnico.

Preveč deklet. — V francoskem mestu Pous, kjer je obenem volivni okraj ministerskega predsednika Combesa, je ta posebnost, da so ondi rodijo skoro le dekleta. Tako n. pr. v zadnjem letu se je rodilo 260 deklet in le 89 fantov. Ako imamo pred očmi skupno število moškega in ženskega spola v tem mestu, iznaša prvo število en četrť in drugo tri četrť prebivalstva.

Potres v Turkestanu. — Strašne so žrtve k njih je zahteval ta silen potres. Popolnoma podrtih je 16.000 hiš v mestu Andžanu in je bilo posutih čez 3000 ljudi. Ta potres v grozoti nadkriljuje vse noveje potrese v ruski Aziji. Mesta Andžan ni več in izginil je tudi velik del srednje azijske železnice. Dosedaj o pravi sliki te nesreče niti ni še vseh poročil. Podrobnosti te nesreče so uprav nepopolne.

Loterijske številke.

3. januarja.

Dunaj	16	53	30	35	6
Grac	30	12	20	14	21

Naznanilo.

Podpisani večletni gostilničar v znani in zelo obiskovani gostilni „Pri zlatem levu“ na trgu v Kanalu, otvoril sem sedaj vis-a-vis v svoji hiši na novo

Hotel Ulaga

in zagotavljam najboljšo in točno postrežbo z jedili. Točim pristna domača črna in bela vina ter Dreherjevo pivo v sodčkih. Imam p. n. gg. gostom na razpolago elegantne sobe za prenočišča, shrambe za vozove in hleve za konje. V kratkem napravim na vrtu tudi kegljišče in kroglišče.

Prosim za obilen obisk ter se bilježim z vsem spoštovanjem udani

Fran Ulaga,
lastnik.

Dobro izučena

kuharica

želi stopiti v službo pri kakem gospodu duhovniku v mestu in sicer takoj ali pa tudi med letom. — Oglasiti se je pri našem upravnistvu

Razpis tajnikove službe.

V občini Biljana v Brdih je razpisana tajnikova služba z letno plačo 600 K. Prošnje je vložiti pri županstvu do 14. jan. 1903 in izkazilo sposobnosti za to službo v slovenskem jeziku. želi se tudi znanje kaj nemščine in italijanščine v govoru in pisavi.

Županstvo v Biljani
dne 10. dec. 1902.

Šfiligoj, župan.

Krojaška mojstra

Čufer & Bajt

v Gorici, ulica sv. Antona št. 7
v hiši g. J. Kopača pri okr. sodniji,
izdelujeta

vsakovrstne obleke za moške
po meri, bodisi fine ali pa
priproste.

Priporočata se svojim rojakom
v Gorici in na deželi, posebno pa
č. duhovščini in učencem srednjih
in ljudskih šol za obilna naročila.

Izvrstno delujoča gostilna

„PRI ZLATEM LEVU“

v Kanalu v soški dolini

se odda v najem

odnosno se tudi prodá.

Gostilna ima velike hleve, obširen
vrt, dvorišče in 10 opremljenih sob za
prenočevanje tujcev.

Preskrbljena je tudi z vso hišno in
gospodarsko opremo.

Radi gradnje bohinjske železnice obeta se gostilni še večji promet. — Ponudbe sprejema lastnik

A. Kriznič, Kanal.

Pisarniške in šolske potrebščine, raznovrstni papirnati stvori

po najnižjih konkurenčnih cenah:

Molitvene knjige	od —24 v navgor
Žepni noži	—50 „ „
Mošnički za denar	—20 „ „
Tobačnice in smodčnice	—80 „ „
Zavitki, kuverte 100	—50 „ „
Papir: pisemski 100 pol	—60 „ „
„ uraden bel 1000 pol	6 — „ „
„ za maslo ovijati kilo	1 40 „ „
„ za cigarete 100 snop	2 20 „ „
Posetnice s tiskom 100	1 20 „ „

Tiskovine za duhovnije in županije po ceni „Narodne tiskarne“ v Gorici. — P. s. Za povoljno postrežbo treba v naročilu navesti približno ceno. l. d. i. d.

V Gorici G. LIKAR,
sredi Semenške ulice proti Placuti 10.

Podpisani priporočá slavnemu občinstvu v Gorici in na deželi svojo

prodajalnico jestvin.

V zalogi ima kave vseh vrst, različne moke iz Majdičevega mlinca v Kranju, nadalje ima tudi raznovrstne pijače na primer: francoski Cognac, pristni kranjski brinjevec, domači tropinovec, fini rum, različna vina, goršice (Senf.) Ciril-Metodovo kavo in Ciril-Metodove užigalice. — V zalogi se dobé tudi testenine trdke Znidaršič & Valenčič v Ilirski Bistrici, ter drugo v to stroko spadajoče blago. — Postrežba točna in po zmernih cenah.

Z odličnim spoštovanjem

Josip Kutin,

trgovec v Semenški ulici h. št. 1.
(v lastni hiši)

Anton Pečenko

Vrtna ulica 8 GORICA Via Giardino 8

priporočá
pristna bela in črna vina iz vipavskih, furlanskih, briških, dalmatinskih in isterskih vinogradov.

Dostavlja na dom in razpošilja po železnici na vse kraje avstro-egrske monarhije v sodih od 56 litrov naprej. Na zahtevo pošilja tudi uzorce.

Cene zmerno. Postrežba poštena.

Peter Drašček,

trgovec jedilnega blaga v Gorici,
Stolna ulica št. 2.

Priporočá se p. n. občinstvu v Gorici in z dežele. Prodaja kavino primeso, sladkor, mlo, slanino, riž, maslo surovo in kuhano, olje, moko iz Majdičevih mlinev in vse jestvine.

Zaloga žveplenk
sv. Cirila in Metoda.

Ivan Bednařik

priporočá svojo

knjigoveznico

v Gorici

ulica Vetturini št. 3.

Za vsakega nekaj!!

dobi se v zalogi trdke

I. Zornik, — Gorica

Gospodska ulica št. 7,

prva in edina slovenska trgovina za modno blago.

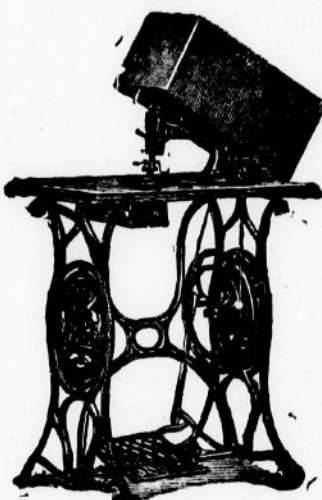
Najboljše, največje in najcenejše skladišče vsakovrstnega perila, srajc za hribolazce in kolesarje vsake velikosti, jopice za telovadce, krasnih kravat v vsakem slogu, nogavic, rokavic, životnikov (modercev), solčnikov, pihalk, dežnikov, blusen, spodnjih kril, divnih okras-kov za obleke, svil za obleke in bluse, vsih potrebščin za vezenje.

Priporočevalno najboljše kupovališče za g. šivilje in krojače.

Naročila za izdelovanje perila (za gospode), in modercev po vsakej meri in zahtevi izvršujejo se točno.

Fani Drašček,

zaloga šivalnih strojev v Gorici
Stolna ulica št. 2.

Prodaja stroje tudi na teden-ske ali mesečne obroke. Stroji so iz prvih tovarn ter najboljše, kakovosti Priporočá se slav. občinstvu.

„Narodna Tiskarna“

*** v Gorici, ulica Vetturini št. 9 ***

je preskrbljena z povsem novimi črkami, okraski in finim papirjem, ter more prevzeti vsa v tiskarsko stroko spadajoča dela z zagotovilom točne in strokovno pravilne izvršitve v moderni in okusni obliki po tako nizkih cenah, da se ne boji nikake konkurence

V zalogi ima vse tiskovine za duhovnije, županstva in druge urade na močnem papirju, ter na prodaj ima knjige: Ilijado, Tri igre, za slovensko mladino in Zgodovino tolimnske šole

TISKA:

„GORICO“

ki izhaja dvakrat na teden v dveh izdajah, ter stane na leto 8 K, pol leta 4 K četrt leta 2 K

TISKA:

„PR. LIST“

ki izhaja vsak četrtek ter stane na leto 4 K, pol leta 2 K, za manj premožne celo leto 3 K

TISKA:

brošure * * * * *
* * * * * diplome
* * * * * trgovske račune
cenike * * * * *
vabila na karton
* * * * * in na papir
sprejemnice * * *
* * * * * za društva
pisma in zavitke
s firmo * * * * *
* * * * * etikete
za vsakoršno * * *
* * * * * porabo
plakate * * * * *
v raznih barvah
* * * * * in velikosti
i. t. d.

TISKA:

* * * * * pobotnice
računske sklepe
* * * * * lične tiskovine
za industrijo * * *
* * * * * trgovino
in obrt * * * * *
* * * * * posetnice
razne velikosti * * *
* * * * * in oblike
z zavitki * * * * *
* * * * * zaročnice
in poročnice * * *
* * * * * v elegantnih
škaflih * * * * *
* * * * * ter osmrtnice v
raznih oblikah
i. t. d.